

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

HVAR 8 DAG

ILLUSTRERADT

MAGASIN

8DE ÅRG.

DEN 18 NOVEMBER 1906.

NO 7

Foto. Florman, Stockholm.

GERDA LUNDEQUIST.
SKÅDESPELERSKA.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre Sthlm.—739

GERDA LUNDEQUIST

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Då det i våras blef bekant, att skådespelerskan Gerda Lundequist för kommande säsong fästis vid Dramatiska Teatern, glädde sig alla teatervänner både för den framstående konstnärinnans egen skull och å teaterns vägnar. Fröken Lundequist har på de allra senaste åren icke framträdit så ofta och i så betydande uppgifter som hennes eminenta begåfning ge henne rätt till; från förra säsongen minnes man henne endast i Tor Hedbergs "Ett hems drama", där dock knappast den kvinnliga rollen är den dominerande. Hon behöfde nya och starka uppgifter och hon lämnade därför kanske icke med alltför stor saknad den scen, där hon dock under flera år för det stora dramat varit en af de mest bärande krafterna. Säkert medverkade äfven utsikten att vid den blifvande nationalteatern få det samlade, intima och lugna arbete som de många oroliga hänsynen vid en konkurrenskraftig privatteater ofta icke kunna medgifva.

Men Dramatiska Teatern är äfven att alldeles särskildt lyckönska. Icke blott ur den synpunkten att teatern förvärfvat en utmärkt kraft, ty på spinnsidan äger den redan sådana förmågor som fröknarna Borgström och Åhlander och de nyengagerade fru Sandell och fröken Astri Torsell. Men framför allt därför, att Gerda Lundequists namn delvis kan sägas vara en *borgen för repertoaren*. Det är ett starkt ord, tycker nog många och det tycker kanske fröken Lundequist själf; men det kan måhända motiveras. En skådespelares eller skådespelerskas starka inflytande på repertoaren anses ju i regeln vara af ondo och säkert är, att det mycket sällan leder till något godt. Men våra teatrar ha på de senaste decennierna ledts mera af tillfälligheter och konjunkturhänsyn än af målmedvetna viljor och andra sådana omständigheter. Men en enskild skådespelares eller skådespelerskas personlighet gör en säregen insats, då den som i detta fall drifves af endast konstnärliga hänsyn. Man känner sig öfvertygad om att fröken Lundequist icke kommer att med sin talang förhjälpa ett machverk till en tillfällig succès; det ligger för mycket allvar i hennes naturell för att hon skulle nöja sig med lättköpta framgångar.

Denna tidning har velat erinra om fröken Lundequists rangställning inom vår sceniska konst just i dessa dagar, då hon gör sitt inträde på Dramatiska Teatern. Det är som hjältinnan i Lessings "Minna von Barnhelm", denna präktiga germanska kvinnotyp, som utan tvifvel ligger väl till för henne. Hennes "fack", för att använda ett nött uttryck, är just de stora nordiska gestalterna, en Hjördis, en Tora Parsberg; hennes Monna Vanna är mera kvinna än renässanskvinna och den olyckliga Katja i Tolstoj-Batailles "Uppståndelse" frapperar i hennes tolkning mindre med specifikt ryska än allmänmänskliga drag. Denna grundkaraktärens helhet är hennes förnämsta karaktäristikon som scenisk artist; därmed är naturligtvis icke sagdt, att hennes teknik är outvecklad eller att hennes område är begränsadt; tvärtom spänner hon öfver ett stort område, från de tragiskt mörka, storlinjiga gestalterna till en så glittrande glad och impulsiv varelse som Ragna i "Daglannet" och detaljspelet i "Uppståndelse" visar, att hon förmår åstadkomma äfven en starkt realistisk färgläggning.

Jag behöfver naturligtvis icke till dessa rader foga några biografiska uppgifter. Det är allom bekant, att fröken Lundequist började sin egentliga teaterbana hos August Lindberg, i hvars skola så många af våra sceniska förmågor gjort sina första lärospån, och att hon varit hufvudsakligen fäst vid Ranfts sällskap, dels på Vasateatern, dels på Svenska Teatern. För framtiden må man hoppas att hon måtte lägga ännu större och mera kräfvande uppgifter till sina förra; särskildt ber undertecknad få göra sig till förespråkare för Rebecka West i "Rosmersholm", detta Ibsendrama som blifvit så skamligt försummadt på våra scener; och Hjalmar Söderbergs "Gertrud" som skall spelas på Dramatiska Teatern synes nästan vara skriven med tanke på fröken Lundequist för den kvinnliga hufvudrollen. Det är under lyckliga tecken hon nu gör sitt inträde på den scen, ur hvilken den blifvande nationalscenen måste utvecklas — låtom oss hoppas, som en fjäril ur sin puppa.

August Brunius.

EN GAMMAL VALSTON.

FÖR HVAR 8 DAG AF *THEBE*.

Därinne var allt så prydligt och fint utan all störande lyx. Öfverdragen på de gamla mahognystolarna skeno ständigt hvita, och intet dammkorn syntes på Sèvres-kopporna, fröken Marianne-Louises gudmorsarf och dyrbaraste egendom.

Rak och sirlig i pudrad coiffure och tillsnörd midja hängde stammodern på ena långväggen, ensam härskarinna på platsen. Kall och förnäm var blicken, i motsats till ett annat porträtt i oval ram, som hade sin plats öfver skrifbordet. Ur ett ungdomligt ansikte med gammaldags bena och körsbär i håret strålade ett par stora mörka ögon, och den fina, smala handen såg mjuk och smeksam ut. Det var fröken Marianne-Louises mor, välborna fru Agathe Ribe, från den tid hon var herrgårdsfröken, och kavaljererna funnos kvar på gårdarna.

Vid ena fönstret stod det lilla sybordet, ett litet konstverk af doftande rosenträ med vackra inläggningar. Men hvarje morgon syntes under de finskurna roccobenen en liten gul hög af stoft, som omsorgsfullt bortsofades. I all sin bräcklighet såg det dock pösande och stolt bort till vrån, där den gamla eksekretären stod med enkla, slitna messingsbeslag och ständigt tillsluten klaff, gömmande minnen från

en svunnen ungdom. Ty fröken Marianne-Louise räknade snart 39 vingar och hade längesedan lämnat plats åt yngre jämlikar med bättre tur i lifvets "rouge et noir". Hvardagslifvets enahanda hade så småningom kastat grus öfver minnena och hvad som varit, och nu lefde hon nöjd sedan tio år tillbaka med en liten pension från "Vadstena adeliga jungfrusift" samt sin lön ur Stockholms läns sparbank, där hon om förmiddagarna ej hade öga och öra för annat än siffror.

Hvarför hon ej gift sig, hade man svårt att förstå. Ty vacker var hon ännu med silfverstrimmar i det mörka håret, och mer än en friare hade nog anmält sig. Själ log hon blott, då någon nyfiket spörjande frågade henne och menade, att fattiga flickor ville ingen ha. Föga eller intet hjälpte dem deras adliga vapenskjöld.

Det var söndag, en grå och disig novemberdag, då man är glad att ha en egen vrå att värma sig i. Fröken Marianne-Louise hade mot sin vana ej varit hos släkten på söndagsmiddag, och trotjänarinnan, gamla Disa, hade efter undanstökad disk gått i aftonsången. Ensam och öfvergifven satt nu hennes fröken och stirrade in i en slocknande brasa.

Hon var så underlig till mods. Tankar kommo, och tankar gingo, men ej ville de hålla sig i styr och stanna i hennes hemtrefliga lilla vrå. Det var en bagatell, som gjort revolution i hennes inre, som kullkastat alla nyktra känslor och satt färg på gråbleka kinder.

Däruppiifrån våningen öfver, där de nygifta bodde, hade pianot slagits upp, och smekande valstoner trängt ned till den ensamma, som satt och såg in i svunna tider. Ännu satt hon med spända nerver och lyssnade till toner, som längese'n förklungit, men alltjämt vaggade henne in i drömmar från våren i hennes lif.

Den valsen var det, ja just den kära gamla valsen som gamle majoren på Åsa brukat spela, den tid där ännu fördes stort hus, och enda dottern, Marianne-Louise, svängde sig med de unga kornetterna från garnisonsstaden. Så en ärlig gammal vals kunde sätta lif i ungdomen, som om jularna brukade samlas på Åsa! Då hölls tal hvarje kväll, när kronorna tänades i salen.

Ah, hur hon mindes den kvällen hon aldrig velat sluta att dansa, hur hon gång på gång tigt på mera musik, tills giktbrutna fingrar stelnat på tangenterna.

Så fick hon då åter en gång höra den gamla valsen som hon dansat om och omigen med Göran Lercke, dansat tills allt gått rundt för dem båda, och de glömt af, att det fanns andra människor till i världen.

Vacker och ståtlig mindes hon honom i hans guldsmidda husardolman. Det unga käcka ansiktet med gryende polisonger och fjun på öfverläppen, håret med hvirveln i pannan och främst af allt hans blick! Skälmsk och outgrundlig hvilade den under dansen i två längtande blå flickögon, som ingenting högre önskade, än att få se munnen röra sig till en fråga.

Göran Lercke, minns du, hur du väckte våbrodden i ett jungfruhjärta, som dittills hvarken smakat lifvets ve eller sötma? Minns du, hur du i kottiljongen trettondagsafton sökte upp gårdens enda djupröda drifhusos och tryckte den till ett darrande flickbröst? Och minns du, hvad du hviskade i ett rosenrött öra, då valsens toner gnistrade och lyste er båda öfver lifvets aildagliga små bekymmer och missöden? Chevalieriskt böjde du dig öfver en blyg liten hand, som väntade mera än en purpuröd drifhusos. Ditt öga blixtrade och log, då skära flickkinder fingo högre färg, och härligare syntes lifvet, allteftersom tonerna stego. Tvenne jular dansades samma vals, och det gamla instrumentet på Åsa lät tonerna väcka till lif en kärlek, som vissnade och dog redan i början af sin tillvaro. — — —

Det var våren innan auktionen på Åsa, då familjegodset gick i andra händer. I parken stodo körsbärsträden hvita, och äppleblommornas skära knoppar började slå ut.

Därnere i parkens bortersta hörn stod en bänk, gammal och skröplig med mossor i de murkna springorna. Mindes hon det ej som i går, och dock var det snart tjuo år sedan!

Göran Lercke var på afskedsvisit, högtidlig och allvarsam, sådan hon aldrig sett honom förr. Länge hade han underhållit sig med föräldrarna i stora salongen, talat om sin stundande utrikestjänst, som han tycktes vara mycket glad öfver. Betydde då skillmässan från henne ingenting för honom? Kallt och främmande tilltalade han henne. Det kittlade i halsen af undertryckt gråt, och hon måste för hostans skull gå ur rummet.

Ut i parken gick hon ned till den lilla bänken i skymundan. Nu störtade tårarna fram. Var det allvar, att han skulle fara långt, långt bort på kanske flera år och hon, Marianne-Louise, skulle gå ensam med sin kärlek och längtan? Nej, det fick ej ske, hon skulle, måste förhindra det. Nu, när lifvet först

(Forts. å sid. 109.)

Efter porträtt.

Killeh: Benzt Silfversparre.

C. A. HÄGG.

Öfversten och chefen för Boden-Karlsborgs art.-reg. Carl Anton Hägg afled i Karlsborg den 31 oktober.

Född den 19 nov. 46 i Mästerby förs. å Gotland. Blef kadett vid Krigssk. 66, und. löjtn. vid Göta art. 65, utexam från högre kursen vid Art. och Ing.-högsk. 72, löjtn. vid Göta art.-reg. 73, utex. fr. Tekn. högsk. fackskola för bergsvet. 74, kapten vid Göta art. 82, besikt.-officer vid Fin-sporns styckebruk 74-87. Repetitor vid Art. och ingenjörshögskolan 72-73, tygförädrsofficer å Karlsborg 87-89, inspektör för kanottilverkningen 92-03, kontrollöficer vid Bofors 93-95, major och chef för Karlsborgs art.-kår, (sedermera Boden-Karlsborgs art. reg.) 95, öfverstelöjtnant i armén 98, öfverstelöjtnant och chef för Karlsborgs art.-kår 01, öfverste i armén 02, öfverste och chef för Boden-Karlsborgs art.-regementet 03, Tygmästare å Karlsborg 95-03. Ledamot af Krigsvetenskapsakademien 1900.

Lärare i metallurgi och besiktning af kanoner och projektiler vid art.- och Ing.-högskolan 92-03, ledamot i kommittén för utarbetandet af besikt.-regl. 88, varit ledamot af flera olika kommissioner, äfvensom utfört specialutdrag, allt afseende pröfning af kanoner, projektiler, krut eller lavetter 76-94, varit ledamot i kommitté för pröfande af olika förlag till pansartorn 99, i kommitté för handläggning af frågor rörande Bodens fästning 1901 i kommittén för pröfning af material till positionsart 1902, s. å. ordf. i kommission för pröfskjutning af pansertorn, ledamot i kommitté för utredning angående ledningen af Karlsborgs försvar 03.

Af ofvanstående data framgår, att öfverste Hägg varit en ovanligt mångsidig och kunnig militär, hvars talrika förtroendeuppdrag vittna om det värde, hans förmän satte på honom. Med honom förlorade svenska armén utan tvifvel en af dess dugligaste officerare. Men icke blott som en framstående militär har öfverste Hägg städse dokumenterat sig, utan äfven som en sällsynt god kamrat, högt värderad af alla, som kommit med honom i beröring. Om än orsaken till hans hastiga bortgång icke med säkerhet kan afgöras tyder dock allt på, att en hastigt tilltagande nervsjukdom varit grunden. Det synnerligen frestande arbetet med organisationen af hans nyuppsatta regemente torde hafva brutit hans motståndskraft och kommit honom att tvifla på sin förmåga att afsluta detta värf. Då goda ekonomiska förhållanden, ett lyckligt familjelif och en i öfrigt lugn tillvaro inom en värderad kamratrekts varit öfverste Hägg beskärda, så kan någon annan orsak svårigen tänkas.

Efter fotograf.

AKTIEBOLAGET L. M. ERIKSSON & CO:S EGENDOM, CALLE DEL SAPO 6, MEXICO.

Kliché: Kem. A. B. Bengt Sjöversparre Stilm—Gbg.

Republiken Mexicos hufvudstad Mexico City, äfven kallad "den eviga vårens stad" har på de senare åren genomgått en utveckling, som snart skall göra den fullt jämförlig med andra länders stora städer, men som tyvärr också småningom utplånar dess ursprungliga karaktär, bringar minnena från det aztekiska o. spanska kejsardömet's tid ur världen—dessa minnen, som just i arkitektoniskthänseende har gjort och delvis ännu gör Mexico City så egendomlig och intagande för främlingar.

Där staden under aztekernas tid genomkorsades af vackra kanaler löpa nu snörräta asfaltgator. Den måleriska Viga-kanalen är den enda som ännu finnes kvar.

Där förr hela rader af vackra gamla byggningar stodo, höras nu hammarens och mejselns slag, och

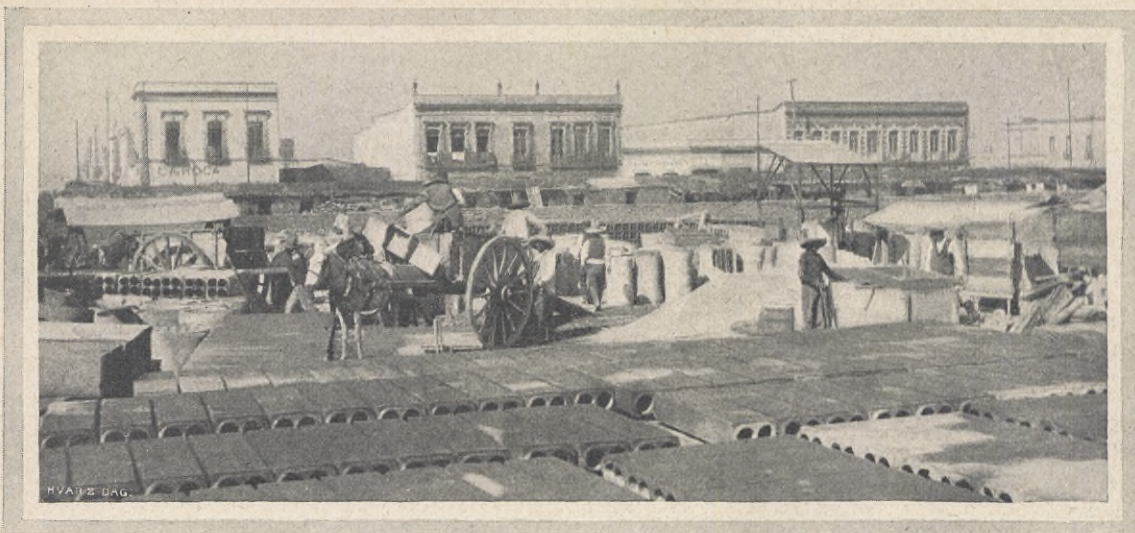
Efter fotograf.

FÖRESTÄNDAREN INGENIÖR K. M. PETTERSON GERDHAM INSPEKTERAR.

Kliché: Kem. A. B. Bengt Sjöversparre Stilm—Gbg.

NEDLÄGGNING AF 37-PIPIGA RÖR.

BOLAGETS CEMENTFABRIK I MEXICO.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre Stilm—Öbg

det skall icke dröja länge innan moderna amerikanska stålbyggningar här höja sig, hvilka stå i skärande disharmoni till stadens ursprungliga arkitektur.

Framåtskridandets tid är inne, och på ruinerna af det fordna så pittoreska Mexico City reser sig en amerikaniserad, ny stad, där man kappas om att taga allt det nyaste på uppfinningarnes område i besittning.

Inom kort skall ett imponerande, modernt posthus invigas. Till våren kommer turen till en ny stor telefoncentral.

Denna som anlägges af det öfver hela världen bekanta aktiebolaget L. M. Ericsson & Co. i Stockholm, kommer att afhjälpa ett verkligan känt behof. Visserligen har Mexico City redan förut en telefonanstalt, men denna som nu är i händerna på amerikanare är anlagd efter ett numera alldeles föråldradt system, och detta får väl antagas vara orsaken till att telefonen icke af mexikanska firmor begagnas i den utsträckning som i världens öfriga storstäder.

Otvifvelaktigt kommer ett enormt uppsving i telefonens användning att äga rum, när L. M. Ericssons nya, moderna Central står färdig. Knappast har den energiska firmans utfört arbetena för en stor telefonanstalt i Moskva, förrän den griper samma värf an i Mexico.

Hvilket arbete och hvilket hufvudbry som kräfves, hvilka svårigheter som skola öfvervinnas, innan en sådan anläggning står färdig i ett främmande land, där man har helt olika arbetsförhållanden att räkna med än hemma, och där allt skall lämpas och anpassas efter de "lokale Forhold", är det icke många som tänka på.

Men bolaget har en stab af duktiga ingenjörer som förstår att öfvervinna alla svårigheter och befästa firmans anseende vare sig de draga mot öster eller väster.

Ursprungligen erhöll den i Mexico bosatte ingenjör Zitzenstätter koncession på arbetet af mexikanska regeringen. Koncessionen gäller *Districto Federal*, hvari inbegripas såväl Mexico City som kringliggande städer.

Denna koncession erbjöds sedermera af herr Z. till L. M. Ericsson & Co., som i november 1904 sände sin direktör, herr Boström till Mexico

för att se på förhållandena. Aktiebolaget köpte därefter koncessionen och redan i april 1905 ankom den bekante ingenjör, Petterson Gerdham, hvilken i Sverige åtnjuter stort anseende som telefoningenjör, till Mexico, för att leda uppförandet af telefoncentralen. Herr P. G. hade just fullbordat anläggandet af Moskvas tefonnät.

VID ANLÄGGNINGEN ANSTÄLLDA INGENJÖRER:
Föreståndaren Ingenjör K. W. Petterson Gerdham (I), Ingenjör Gustav Engwall (II), Ingenjör Gustav Cedergren (III), Ingenjör F. Mathiesen, norsk (IV), Ingenjör José Zitzenstätter (V), Ingenjör Carl Rahm (VI).

Kliché: Bengt Sjöversparre.

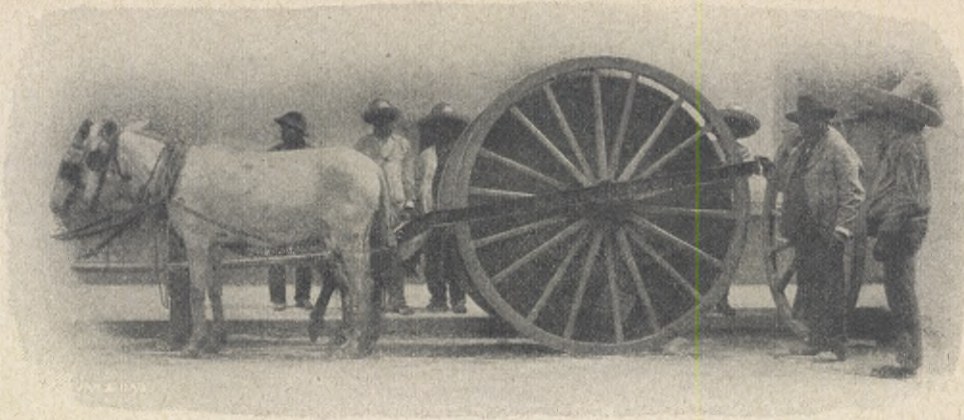
Med honom följde flera svenska ingenjörer. Så herr Cedergren, som förestår kablarnes nedläggning, herr Engwall som leder ombyggnaden af den af bolaget köpta fastigheten samt flere montörer.

Ingenjör Zitzenstätter leder nedlägg-

ningen af cementrören som gjutas på ett af bolaget speciellt anlagdt gjuteri.

Det beräknas att centralen skall kunna begagnas redan fr. o. m. den 1 november i år. Den är beräknad för 20,000 abonnenter.

Vi tro att det skall intressera Hvar 8 Dags läsare

Efter fotografi.

KÄRROR FÖR TRANSPORT AF KABELTRUMMOR.

Kliché: Bengt Sjöberg

att se några bilder från aktiebolagets verksamhet i Mexico City och se dragen af de landsmän som här långt ute i världen befäst hemlandets anseende på telefonväsendets område.

Ivar Hiort.

BEMÄRKTA SVENSKAR I FRÄMMANDE LAND.

Den tillströmning af skandinaver som under de sista åren ägt rum till Mexico har haft till följd bildandet af en skandinavisk förening. Som ordförande i denna fungerar, nu på andra året, fotografen *Emilio Lange*, själf en af föreningens stiltare. Herr Lange föddes i Borås 1868. 1889 reste han till Amerika och engagerades kort därefter af en större fotografisk firma i Mexico City. Efter några års arbete i denna etablerade han sig 1898 som sin egen, och har under årens lopp med stor duglighet och energi arbetat upp sin atelier till den förnämsta i Mexico.

EMILIO LANGE,
ordf. i Skandinaviska föreningen i Mexico.

1904 erhöjll han på världsutställningen i St Louis den enda guldmedalj som tilldelades fotografisk firma i Mexico.

Utom det att herr Lange är en framstående fotograf är han en i Mexico särdeles afhållen och populär personlighet som alltid oegenlyttigt står landsmän bi med råd och dåd.

*

Bland Svensk-Amerikas publicister intager d:r *Victor Nilsson*, medredaktör i Sven-

ska Folkets tidning och utgivare af Musiktidning för Amerikas svenskar, båda i Minneapolis, en bemärkt plats.

N. föddes 1867 i Skåne och fick sin uppfostran i Göteborg. 1885 utvandrade familjen till St. Paul och sonen Victor blef redan en månad efter ditkomsten anställd vid en svensk tidningsredaktion. I åtta år har han nu tillhört Svenska Folkets tidning. 1891—1903 var han föreståndare för ett af stadens offentliga bibliotek och fungerade under samma tid delvis som ordförande i bibliotekariernas förening.

N. har varit mycket verksam som konstkritiker och har såsom sådan uppmärksamrats af Skandinaviska författare och konstnärer. Från 1903 har han skrivit om musik i *Progress* och i år har en svensk musiktidning under hans ledning startats. D:r N. har arrangerat konserter för fru Östberg, Lundquist, Elmblad, Lundakören och K.F.U.M.-kören samt introducerat Forsell och framförallt fru Hellström i Amerika.

VICTOR NILSSON,
pionjär för svensk konst i Amerika.

Kliché - Kem. A.-B. Bmgz. Sjöbergsgatan 85A-m-08y.

FRÅN HÖGTIDLIGHETERNA Å GUSTAF ADOLFS DAGEN I STOCKHOLM.

H. 8 DA STOCKHOLMSFOTOGRAF

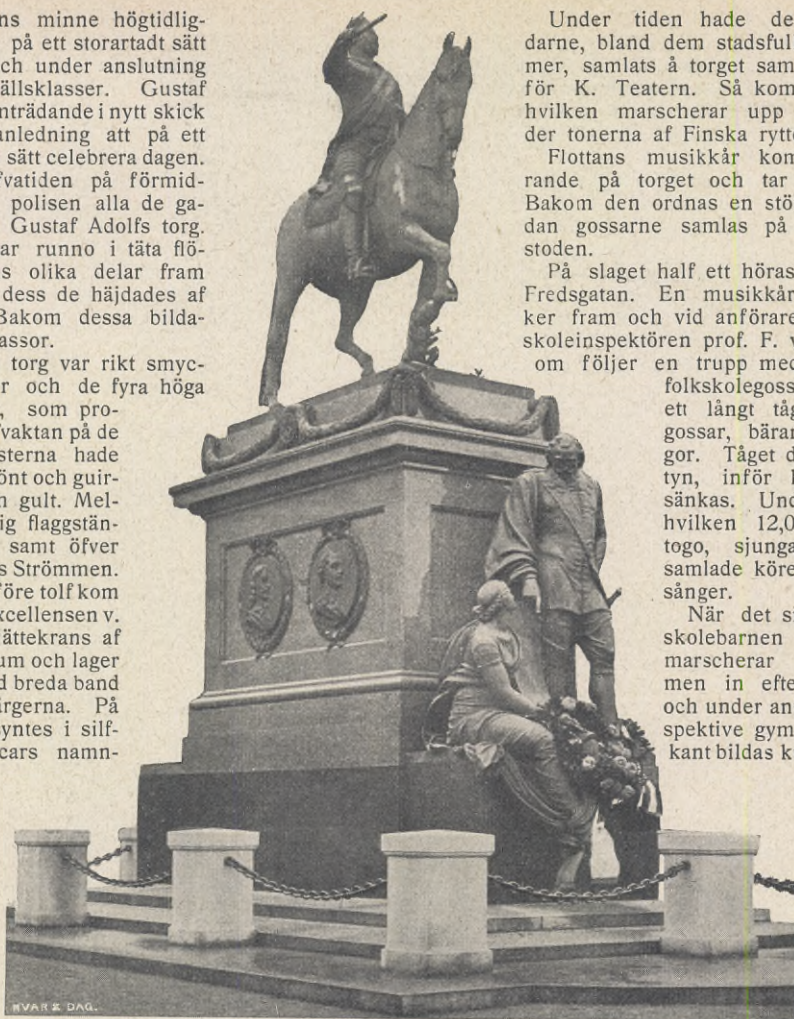
GUSTAF ADOLFSFESTEN I STOCKHOLM.

Hjältekonungens minne högtidlig-hölls den 6 nov. på ett storartadt sätt i hufvudstaden och under anslutning från alla samhällsklasser. Gustaf Adolfsstatyns framträdande i nytt skick gaf en direkt anledning att på ett mera osedvanligt sätt celebrera dagen.

Redan vid elfvatiden på förmid-dagen afstängde polisen alla de gator som leda till Gustaf Adolfs torg. Människoströmmar runno i täta flöden från stadens olika delar fram mot torget, till dess de häjdades af poliskådjorna. Bakom dessa bildades kompakta massor.

Gustaf Adolfs torg var rikt smyckadt med flaggor och de fyra höga belysningsstolpar, som provisoriskt rests i afvaktan på de venetianska masterna hade omvirats med grönt och guirlander i blått och gult. Mellan dem reste sig flaggstänger rundt torget samt öfver Norrbro och längs Strömmen.

Klockan strax före tolf kom riksmarskalken excellensen v. Essen med en jättekrans af gula chrysantemum och lager samt försedd med breda band i de svenska färgerna. På det ena bandet syntes i silfver konung Oscars namnchiffer. Kran-sen lades i knät på historiens gudinna och fick inom kort en sidoskamrat i den stora krans med band i de tyska riks färgerna som frambars från Deutsche Gesellschaft.

HVAR 8 DAGS fotograf i Sthlm.

Kliché: Kem. A.-B. Benigt Silfversparre Sthlm.—Glg.
GUSTAF ADOLFSMONUMENTET I STOCKHOLM I SITT NYA SKICK. Å sockeln Ser-gels grupp "Axel Oxenstierna och historien".

Under tiden hade de inbjudna åskådardarne, bland dem stadsfullmäktige med damer, samlats å torget samt å trappan framför K. Teatern. Så kommer vaktparaden, hvilken marscherar upp mot slottet under tonerna af Finska rytteriets marsch.

Flottans musikkår kommer inmarscherande på torget och tar plats vid statyn. Bakom den ordnas en större flickkör, medan gossarne samlas på andra sidan om stoden.

På slaget half ett höras musiktöner från Fredsgatan. En musikkår af skolbarn rycker fram och vid anförarens sida går folkskoleinspektören prof. F. von Schéele; bakom följer en trupp med gevär utrustade folkskolegossar. Efter vimlar ett långt tåg af flickor och gossar, bärande svenska flaggor. Tåget defilerar förbi statyn, inför hvilken flaggorna sänkas. Under defileringen, i hvilken 12,000 skolbarn deltog, sjunga de vid statyn samlade körerna fosterländska sånger.

När det sista ledet af folkskolebarnen lämnat torget, marscherar läroverksungdomen in efter flygande fanor och under anförande af sina respektive gymnastiklärare. Fyrkant bildas kring statyn. Under ackompanjemang af flottans musikkår sjöngs först "Låt dina portar upp", hvarefter rektor Hernelund utbragte ett lefve för vår største konung Gustaf II Adolf åtföljdt af kraftiga hurrarop.

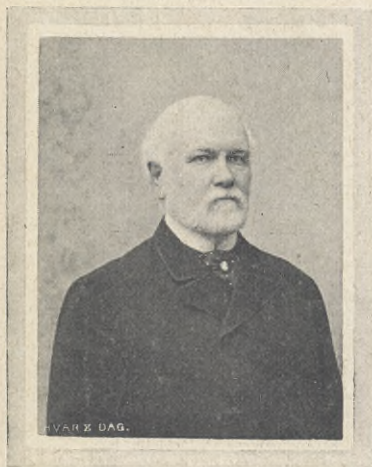
Efter finska rytteriets marsch höjde samme man ett lefve för fäderneslandet och konungen, följdt af "Du gamla, du fria".

Vid half 3-tiden var den ungdomliga hyllningen åt fosterlandets största minne slut och så småningom skingrade sig de kolossala människomassor, som flankerat torget eller fattat posto på omgivande gator.

När mörkret föll på, började åter människovimlet på gatorna. Allas mål var Gustaf Adolfs torg för att åse den väntade illuminationen. Gasbloss och facklor flammade kring statyn, hvilken genom ett par elektriska strålkastare, den ena från Arffurstens palats, den andra från K. Teatern, sattes i stark belysning. En del byggnader bestodo en ganska rik illumination.

Gustaf Adolfsminnet firades för öfrigt på Skansen, i de garnisonerade regementenas kaserner, vid krigsskolan å Karlberg och i de flesta skolor.

Gustaf Adolfs-statyn med den af Sergel modellerade gruppen "Axel Oxenstierna och historien" samt segertroféen gör numera i sin helhet ett betydligt mera imponerande intryck än förut.

Efter porträtt.

Kliché: Benigt Silfversparre.

EDW. CEDERLUND, Stockholm, som bekostat den nya sockelgruppen å monu-mentet.

VID INSÄNDANDE AF FOTOGRAFIER TORDE BIFOGAS MEST FULLSTÄNDIGA UPPGIFTER I OCH FÖR AFFATTANDE AF BESKRIVANDE TEXT.

MYTERIET I PORTSMOUTH.

Den 4 nov. utbröt oroligheter bland flottisterna i Portsmouth. Anledningen till upploppet lär bero på ett missförstånd bland de senast inkomna rekryterna af en utdelad order. En afdelning af manskapet var uppställd till disciplinär tillrättavisning. För att tjänsgörande officeren vid dylika tillfällen skall kunna se hvarje man i ansiktet ut-

EFTER FOTOGRAFIER.

»PÅ KNÄ», den order som gaf anledning till myteriets utbrott. — MYTERISTERNA SAMLAS PÅ FLOTTANS KASERNGÅRD. Kliché: Kon. A.-B. Bengt Silfverparre Nthm. 1910

delas enligt gammal häfd ordern "på knä". De nyvärfvade trodde emellertid att ordern gafs endast i syfte att förödmjuka dem, lydte visserligen, men gifvo sedermera sin vrede luft i åtskilliga excesser.

NEWYORKS NYE GUVERNÖR.

En häftig valkampanj, har nyligen afslutats i Newyork. Striden gällde guvernörskapet i nämnda stat, och kandidaterna voro för det republikanska partiet

och för demokraterna mr Hearst. Den 4 nov. höll Hughes sitt stora programtal i Madison square och ej långt från samma plats hade tusentals åhörare sam-

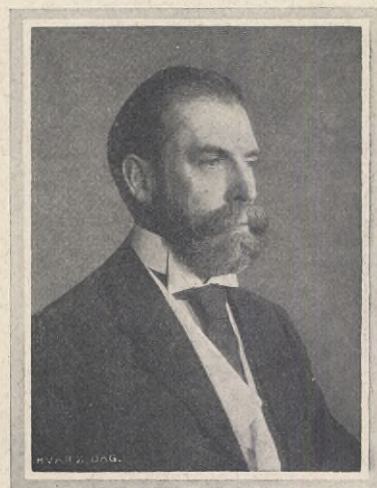
lats kring Hearst. Vid omröstningen d. 7 nov. afgick mr Hughes med segern. I betraktande af den ihärdiga agitation, som, iscensatt af president Roosevelt, pågått mot Hearst, väntades dock att dennes nederlag skulle blifvit större än det blef. Att så ej var fallet lär kunna tillskrifvas den alltmer tilltagande misstanke, som amerikanarne hysa mot det republikanska partiet med dess gynnande af trustväsendet.

Charles Hughes är advokat, född i Newyork 62. Har varit professor vid Cornell universitet och gjorde sig bemärkt genom den oförskräckthet och opartiskhet, han visade vid den senast anställda undersökningen af arbets- och organisationssättet i de amerikanska liförsäkringsbolagen.

Efter porträtt.

W. R. HEARST.
Den slagne guvernörskandidaten.

Efter porträtt.

CH. E. HUGHES.
Newyorks nyvalde guvernör.

Efter alla fästligheterna i Stockholm tillbragte Holger Drachmann på återresan några dagar hos sin vän Verner von Heidenstam å dennes egendom Naddö nära Vadstena. Den danske skalden har efter hemkomsten förklarar, att bland alla angenäma minnen från Sverige dessa dagar stå som de oförgätligaste.

Fröken Signe Rappe har å Mannheims hofteater i titelrollen af Strauss' opera "Salome", firat formliga triumfer.

Premiären å Mannheims hofteater bevistades af en i hög grad musikintresserad publik, bland hvilken man märkte framstående kritiker från alla delar af kejsardömet och utlandet. Enligt kritikens utsago besegrade fröken Rappe med eklatant framgång alla svårigheter. Hon hade fullständigt lefvat sig in i rollen och spelade förträffligt. Sångerskans voluminösa stämma, som dominerade orkestern, väckte allmän beundran, och vid föreställningens slut inropades hon ett tjugotal gånger.

Efter fotografi.

SKALDEMÖTET Å NADDÖ:
HOLGER DRACHMANN SOM GÄST HOS VERNER VON HEIDENSTAM.

Kliché: Bengt Silfversparre.

SIGNE RAPPE, i utlandet hyllad svensk operasångerska.

»DIKT OCH VERKLIGHET.»

80 år fyllde den 24 okt. fröken Adelaide Sjövall, dotter till den af Blanche i "Ett resande teatersällskap" odödliggjorde teaterdirektören R. Sjövall. Den gamla damen som är bosatt i Kristianstad, är vid ganska god vigör och har ett ungdomligt, gladt lynne. Hon berättar gärna, hur Aug. Lindberg, då han en gång föreställdes för henne i ett sällskap i Kristianstad, utropade: "Så är då Sjövall ingen myt!"

Hvilket äfven för alla intresserade med dessa rader kan intygas.

Efter porträtt.

ADELAIDE SJÖVALL.

Kliché: Bengt Silfversparre.

Grefvinnan Boni de Castellanes, f. Gould, i Paris har ansökt om skiljsmässan från sin man. Betecknandenogär förnämsta skälet till skiljsmässobegäran att grefve Boni på de korta år deras äktenskap varat gjort slut på ej mindre än sextio millioner af sin frus hemgift; först i andra rummet vädjas till grefvns ökända otrohet. Får grefvinnan, som antagligt är, rätt kommer väl Paris' mondäna och politiska himmel att bli en stjärna fattigare: de Gouldska millionerna ha nämligen ej gått blott till

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Sjöström.

STUNDANDE FURSTEBRÖLLOP. Prins Albert af Schleswig-Holstein med sin trolofvade, grefvinnan Ortrud af Isenburg-Büdingen. Prinsen är född 1869.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Sjöström.

EN CELEBER SKILJSMÄSSOPROCESS. Grefvinnan Boni de Castellane (född Gould) med sin make.

upprätthållandet af grefvns mondäna och demimondäna ställning, utan de ha äfven fått bekostahans politiska karriär. Grefve Castellane är en af högerns mera bemärkta talare i parlamentet: hvarje valkamp har kostat bortåt halfva millionen och grefvns välsvarfvade tal ha till pappa haft en privatsekreterare som vetat uppskatta sitt arbete.

Den väl ännu i friskt minne lefvande deputeraden Syveton t. ex. hade i denna egenskap en årlön på fyrtio tusen francs.

Efter fotografi.

FRÅN UTSTÄLLNINGEN I BUKAREST.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sthlm—Gbg.

I sammanhang med konung Carols af Rumänien 40-åriga regeringsjubileum har i Bukarest hållits en stor utställning. De olika byggnaderna äro till stor del uppförda i den vackra och kraftiga rumäniska

stilen. Bland de bilder som ligga till vår disposition hafva vi utvalt ofvanstående såsom lämnande en karaktéristisk vy öfver utställningsområdet.

Efter fotografi.

EN ARMODETS BILD FRÅN RYSSLAND. En by där halmen måst rifvas af taken till foder åt kreaturen.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sthlm—Gbg.

Efter fotograf.

EN »SOIRÉE MUSICALE» I S: T PETERSBURG hos den berömde, nyligen i sitt 82 år allidne konstkritikern *Stassov* (i nationaldräkt).

5

Klické: *Bengt Ståfverparre.*

Stassov innehade en enastående rangplats inom den ryska konstnärsvärlden. Sedan 1847 har han verkat som kritiker på alla konstens områden och hela sitt lif igenom har han varit de unga begåfningarnes trogna stöd. Bland dem han stått nära äro sådana namn som kompositörerna Glinka, Tschaikovsky och Frans Liszt, målarna Rjepin och Verestschagin.

Bland de församlade notabiliteterna ur artist- och författarevärlden märkas den bekante musikern Rimsky-Korsakoff (2), kompositören César Cui (3), iförd sin uniform som kaiserlig kapellmästare, den ryktbare revolutionären operasångaren Schaliapini (4), samt skådespelerskan Savina (5).

(Forts. fr. sid. 99.)

började bli härligt, när naturen låg nyvaknad och fager, och hjärtats saga knappt var börjad.

Många gånger senare hade hon undrat, om Göran Lercke redan då vetat om den ruin, som hotade Åsas invånare, och som kort efter blef en verklighet. Åh nej, hvarför skulle fula tankar fram? Vackert och skärt ville hon ha minnet af honom.

Något bindande ord hade han aldrig sagt, det var nu sant. Men stumma blickar säga ofta mer än ord. Och på dansen hos Stiernelous hade han ej vikit från hennes sida. I blå kabinettet hade de suttit tillsammans, suttit och småpratad under pausen, då kusin Hedda sjöng. Särskildt mindes hon en liten sång, som hon älskat, trots de vemodiga orden.

Under sången hade Göran Lercke sakta tagit solfjädern ur hennes hand och suttit och lekt med. Och när musiken åter spelade upp, stoppade han den i sin vänstra bröstficka och bad få behålla den till nästa dans. Det blef emellertid den sista, och solfjädern hade han ännu kvar.

Solfjädern ja, den var skäl nog att ropa honom tillbaka, cå han om en kort stund skulle rida förbi häcken. Mariannelouise torkade ögonvrårna och öfvade sig i att le. Han skulle ej få märka, hur dum hon nyss varit. Nog anade han för öfrigt, att hon väntade honom här. Utan att säga henne farväl på tu man hand kunde

han ej resa. Hon kunde knappt förlåta sig själf att hon stod där och tviflade på honom. Snart skulle han komma och sluta henne i sin famn samt bedja henne vänta på honom. En gång skulle han säkert komma igen och hämta sin brud.

Ett moln af damm blef synligt på vägen. Hästraf närmade sig, och Marianne-Louises hjärta klappade i vild takt, af jubel eller ångest förstod hon ej. En husarcolman glittrade i solen, och en hand fördes ridderligt till mössan, då någon i raskt traf red förbi häcken.

Göran Lercke — — — solfjädern — — — ett kaos af tankar och så en gråt, så vild och förtviflad från ett bräddfullt litet kvinnohjärta, som hoppats på och väntat så mycket af en ung kornett.

* * *

Då gamla Disa kom in med thébrickan höll hon på att tappa den af pur förvåning. Hennes fröken stod borta vid sekretären och smekte några vissna rosenblad hon gömde i en liten ask. Hur kunde man hålla på sådant skräp som ej var värdt ett kronans öre! Det gick öfver Disas förstånd.

Fröken Marianne-Louise blef väckt ur sina drömmar och lade åter den vissna blomman i sin ask. Sakta stängde hon klaffen till sekretären.

UPPHOFSMANNEN TILL LUNGSOTSSANATORIER I SVERIGE.

Öfver porträtt.

Klicka: Bengt Stålvarens.

A. FORSGREN.

Barberaren A. Forsgren i Eksjö, den bekante upphofsmanen till lungssotssanatorier i Sverige, är sedan en längre tid lidande af den hemska sjukdomen. Inträde å sanatorium har icke kunnat beredas honom. För att han må komma i åtnjutande af nödig vård och skötsel har Frisörföreningen utfärdat ett upprop till insamling åt den sjuke. Öfverst har konung Oscar tecknat sig som bidragsgifvare.

Den under de senaste 2 åren byggda järnvägen Tidaholm—Vartofta har den 7 nov. öppnats för trafiken. Banan, som är normalspårig, sammanbinder den framåtgående köpingen med Statens järnvägar.

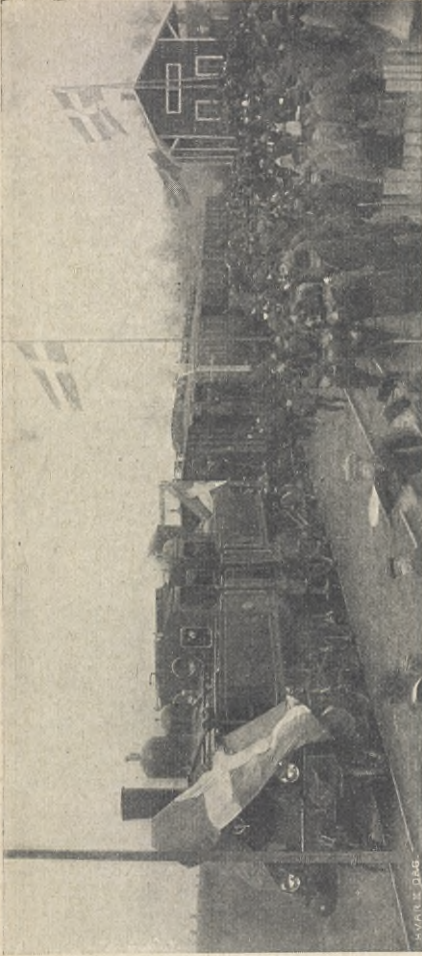

Foto: Lijwall, Tidaholm. JÄRNVÄGSINVIKNING. Från högtidligheten vid Tidaholm—Vartofta järnvägs öppnande den 7 nov. Klicka: Kem. A.-B. Bengt Stålvarens Skåm—Ölg.

Det s. k. reningshuset vid Örebro gasverk har nyligen i följd af en våldsam explosion flugit i luften. Massiva vägar slungades meterlångt ut på gatan och taket kastades ännu längre. Ingen människa kom till allvarlig skada. Endast en kvarts timma före olyckshändelsen hade arbetare varit inne i reningshuset och funnit allt i god ordning. Anledningen till explosionen är outredt.

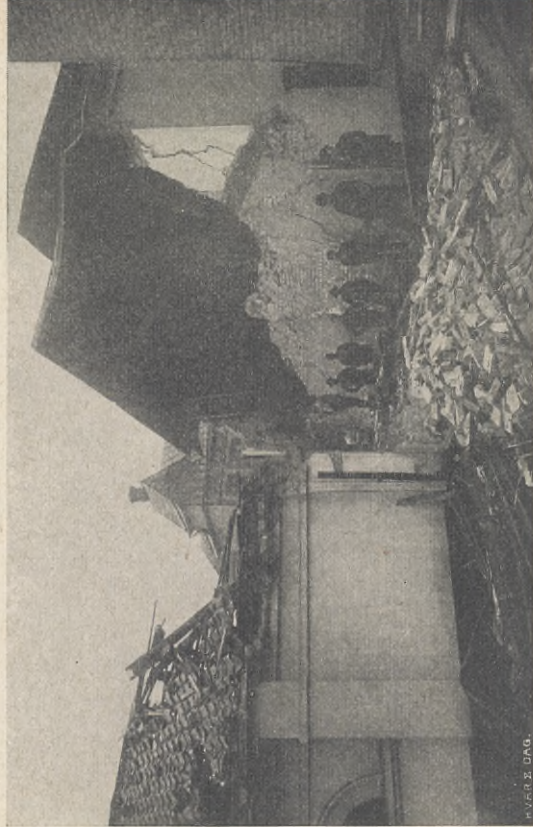

Foto: Barr, Ör bro.

FÖRÖDANDE GASEXPLOSION I ÖREBRO.

Klicka: Bengt Stålvarens.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI.

C. A. JÄGERHORN.

75 år fyllde den 9 nov. fängelse-
direktör Carl Axel Jägerhorn. Di-
rektör för länsfängelse i Öster-
sund 74, efter att förut ha tillhört
armén och fängvarvsstaten. Lifligt
intresserad kommunalman, flerårig
stadsfullmäktigeledamot i Öster-
sund. Numera bosatt å Kasan vid
Vänernborg.

C. L. TENGSTEDT.

70 år fyllde den 9 nov. tullförval-
tare Carl Leonard Tengstedt i Gö-
teborg. Stud.-ex. 55, kamalex. 56,
e. o. kammarskrifvare i tullverket
57, tullförvaltare i Luleå 70—75, se-
dan 93 tullförvaltare i Göteborg.

A. ARNELL.

Den 21 nov. fyller landskamrera-
ren i Västernorrlands län Axel Ar-
nell 60 år. Stud.-ex. 57, hoifr. ex. 72,
v. häradsh. 75, landskamrerare 92,
sekr. hos Hernösands stadsfullm.
76—78. ombudsm i länets brand-
stodsbolag 77—93 ordf. i dess styr.
96—1900, länsstyr. ombud i Hernö-
sands Ensk. Bank sedan 93, ordf. i
He nölands musiksällskap sedan 97.

A. E. C. VON HARTMANS-
DORFF.

50 år fyllde den 22 nov. kansli-
sekreterare August Eggert Christo-
fer von Hartmansdorff i Stockholm.
Stud.-ex. 76, hoifrättsex. 84, v. häradsh.
höfding 88, kansli-sekreterare i
kongl. justitiedepartementet 93.

O. F. LARSSON.

70 år fyllde den 7 nov. ene del-
ägaren af firman Larsson, Seaton
& Co., handlanden Oskar Larsson
i Göteborg. Led. af stadsfullmäk-
tige 81—96, ordförande i Snickeri-
Föreningen, f. d. medlem i skol-
styrelsen, m. fl. kommittéer.

K. J. SUNSTRÖM.

55 år fyller den 18 nov. ingenjör
K. J. Sunström i Stockh. län. 81—90
anst. vid flere framstående verk i
Amerika. Överingenjör vid Deger-
fors järnverk under 10 år. Numera
bosatt i Stockholm som konsulte-
rande ingenjör.

P. SVENSSON.

Led. af Riksd. A. K. landtbrukaren
Pehr Svensson i Bondön (Norrb. län)
fyllde den 17 nov. 50 år. Led. af
Riksd. A. K. för Piteå domsaga, Norrb.
län från 19 0, supol. i särskildt ut-
skott 01, led. i tillfälligt utskott 02—
04. Led. i Norrb. läns hushållnings-
sällskap, landstingsman.

A. HÅNELL.

50 år fyller den 16 dec. bokhandl.
Aug. Hånell i Hesselholm. Anlitad
kommunalman, ordf. i municipal-
nämnden 99, i kommunalnämnden
03, vice ordf. hos köpingens full-
mäktige. S. yrelseledamot 1900 i
sv. sortim. bokhandl.-för., hvars
sekr. han är sedan 1902.

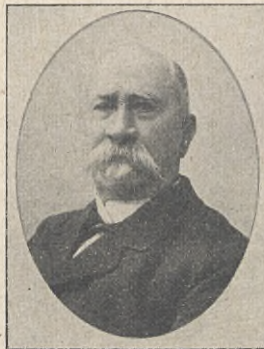
P. JÖNSSON. †

Led. af Riksd. A. K. för Östra
Göinge härad hemmansägare Per
Jönsson, afled nyligen, 61 år gam-
mal. Led. af konstitutionsutskot-
tet, led. af skogsvårdsstyrelsen.
Landstingsman, Kommunalman.

K. F. T. HÄGERSTRÖM. †

Kyrkoherden i Örberga och Näs-
sja, Carl Fredrik Theodor Häger-
ström har aflidit. Född 34, stud.-
ex. 54, prästvigd 58, kyrkoherde i
Örberga och Nässja sedan 80.

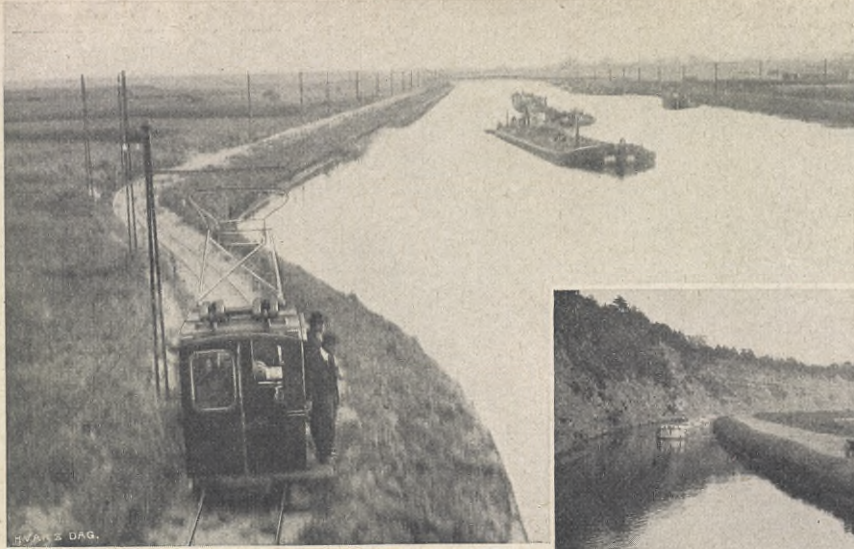
C. A. SJÖCRONA. †

Generalmajor Cornelius Alexan-
der Sjöcrona afled den 1 nov. i
Kristianstad. Född 24, und. löjtn.
43, öfverste och chef för Skånska
Dragonregementet 68, generalmajor
84, afsked 86. Landstingsman, f. d.
ordf. i Kristianstads stadsfullm. af
styr. i sparb., hed.-led. i Skånska skyt-
teför., f. d. led. i kyrko- o. skolr. m. m.

L. J. SELLERGEN. †

I Visby afled den 3 nov. majoren
Lars Johan Sellergren. Född 47,
stud. 68, underlöjtnant vid Gotlands
nationalbeväring 72, major vid In-
tänderreg. 99, afsked ur aktiv
tjänst 03. Främjare af den frivilliga
skytterörelsen. Led. af stadsfull-
mäktige och drätselkammaren.

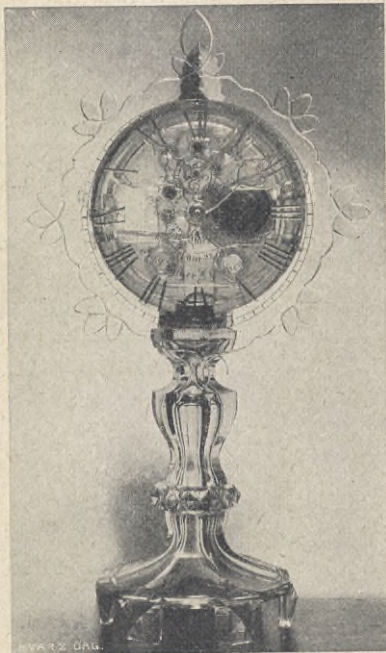

HUR KANALSYSTEMEN ANVÄNDAS:
I GAMLA VÄRLDEN — NY BOGSERINGSMETOD.

Våra tvänne bilder, illustrerande vattenvägen som kommunikationsmedel, äro från vidt skilda delar af jor-

Den var förr i världen, när man hade mera godt om tid, vanligt att de underligaste mekaniska verk under årslånga mödor uttänktes och sammanställdes. Särskildt briljerade urmakarne med komplicerade uppfinningar — det fanns ur som visade tiden ända till månhvarf och solens ställning i zodiaken och dessutom hvarje hel-timma presenterade de tolf apostlarne och bjöd på klockspel.

Nu har en glasmästare från Teresi-

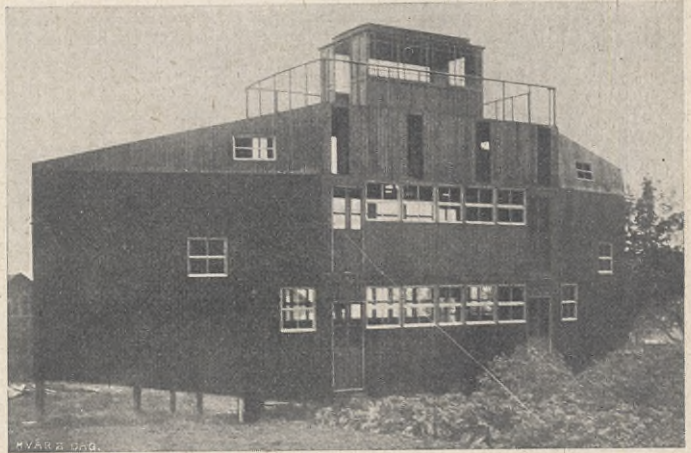

Efter fotografen

ETT UR AF GLAS.
Kilohs - Bengt Silfverparre.

I NYA VÄRLDEN — GAMMAL METOD.

Kilohs - Bengt Silfverparre

DEN SISTA LUFTSEGLINGSMASKINEN: »DET FLYGANDE HUSET».

Några fransmän äro i. n. slysselsatta med att utanför Norra London bygga en flygmaskin af ofvanstående utseende. Uppfinnarne påstå bestämdt att, sedan den väl blifvit försedd med sina tolf 17 meter långa aluminiumvingar, den verkligen skall vara i stånd att flyga med 100 passagerare. Den som lever får se.

RÄTTELSE Öfverstekammarjunkare, ej såsom af ett förbiseende i förra numret uppgafs öfverstekammarherre, är frih. Carl Carlsson Bondes höftitel.

VIII ÅRG. 7:E HÄFTET INNEHÅLLER:

Gerda Lundequist. — "En gammal valston" af Thebe. — C. A. Hägg. † — Svensk telefonanläggning i Mexico. — Bemärkta svenskar i främmanje land — Gustaf Adolfsfesten i Stockholm. — Myteriet i Portsmouth. — Newyorks nye guvernör. — Skaldemötet å Naddö. — Signe Rappe. — Dikt och verklighet. — Brokigt utomlandsnytt. — Upphofsmannen till lungstossanatorier i Sverige. — Järnvägsinvigning. — Fördömande gasexplosion i Örebro. — Veckans porträttgalleri.

Obs! Återgifvande af text eller illustr. ur H. 8. D utan särskildt medgifvande förbjudes.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG. 1906.